

Bir Ben Var O Sisler Ötesinde

– Lütuf VELİ · 12 Mayıs 2011

Yıllarca bir hengamenin içinde kendini arayan bir ben vardı bu şehri gayıpta...Buldum mu arıyor muyum hala bilinmez de ,bilinen bir şey varsa o da dünden farklıyım değiştim belki de...

İnsan ömrü kısaymış onu anladım orta yaş kuşağında dünü yaşarken.Ne zaman büyüdüm ne zaman genç ergen oldum farkında mıyım yoksa unuttum mu ben gibi dünün kaybolan sis perdesinde.

Hikayelerim var herbirinde ben olan, benden bir parça serpiştirilmiş.Kah kamışlıklarda kaybolan bir köy çocuğu...Kah Ceylanını kaybettiği ormanında arayan Karaoğlan...Kah yitiklerine ağıtlar yakan deli ozan...Sahi hangisi ben ya da bencileyin bakar hayatın puslu geçmişine...

O da bir başka gizem acaba puslu olan ,sisli olan dün mü ,geçmiş mi yoksa geçmişini unutmak isteyen geçmişinde kalmış ben mi...

Bazan Çaygeçit köyünde, Çukurovanın sıcaklığında,Çeltik tarlasında boğazına kadar suyun içinde orak salladım ayrık otlarına ,yaban otlarına karşı...Oysa su yılanları girmişti koynumuza...Zararsızdı belki okşadık sevdik pırpışladık...Çiğsise de yüreğimiz ...heran bir kalleşliğini yaşayacağımızı bir ısırik atacağını bilebile.Çaresizdik belki de birlikte koyun koyuna yaşamak zorundaydık kendi yılanlarımızla... Yaşıyorduk da ,engerekler karşımıza çıkıncaya bizim yılanlarımız engerekleşinceye kadar...

Sonra şehrin ayıpları,karanlıkları çıktı karşımıza,yılanlar çakal olmuştu bu kez...Olsun dedik olsun ne de olsa bizim çakallarımızdı.Belki de iyi olacaktı kokuşmuşluklarımızı temizlerdi kimbilir...Ancak gördük ki o çakallar bulamayınca leşi bizi koydu o leş yerine de tırtıklamaya oramızı buramızı parçalamaya dahası öldürmeye başladı en karanlık zamanında gecenin...Yine bir pus vardı önümüzde göz gözü görmeyen.

Adına İhtilal dediler,topladılar tüm canları ...Ak kara yoktu herşey herkes belki de siyahın yitik tonuydu onlar için...Ama ben vardım biz vardık örselensek,eti lime lime edilmiş olsak da...Sağcıydık belki belki de solcu ...Mümkün mü sağı olmayanın solu olsun ya da solu eksik olanın sağlığı...Bir yanımız eksikti hep ,eksik bırakılmıştı hem de...

Üniversite yıllarımız bir başka sis perdesiyle kaplı şimdi açmak aralamak istesem de ...Erzurumun karlı tipili bir şubat tatili gibi tatil edilmiş yarınlarda kalan...Kim açacak ,kim aralayacak o pusu bilen varsa burdan yaksın...